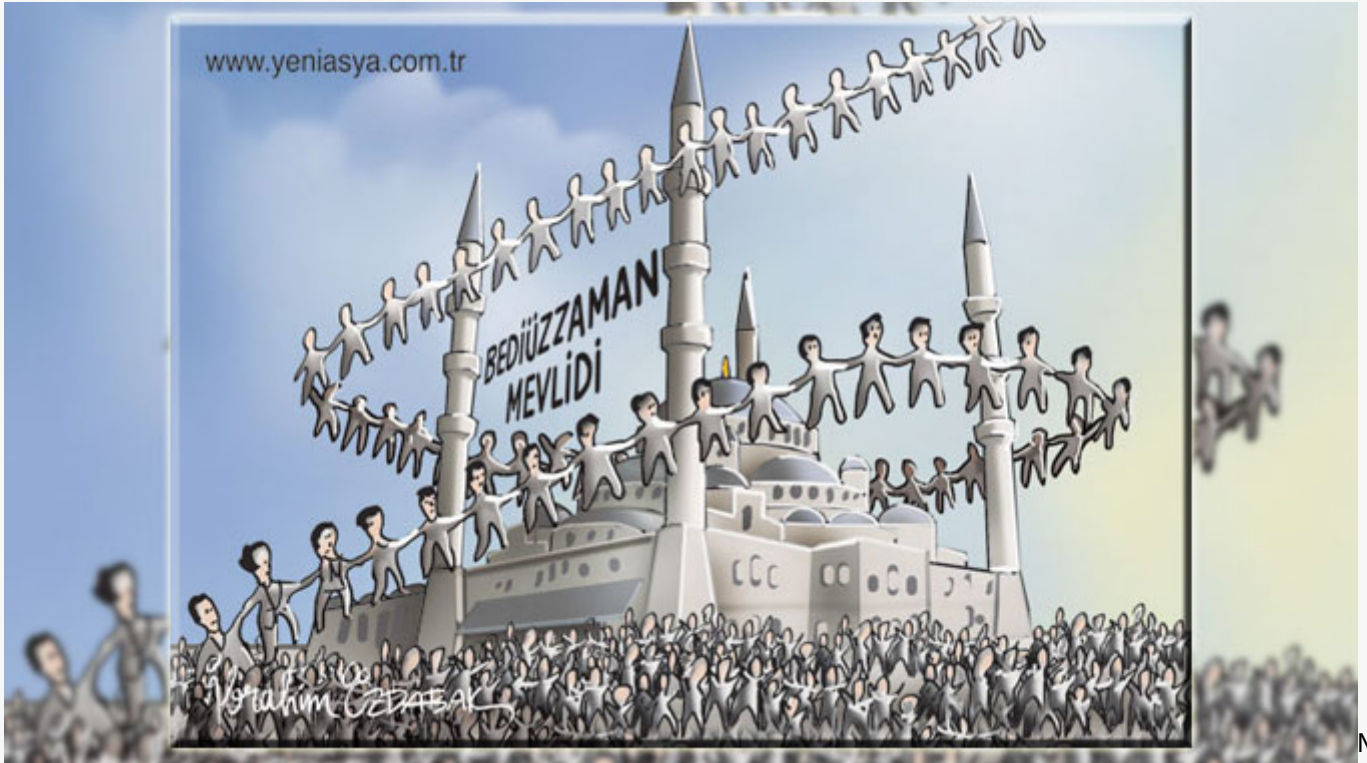
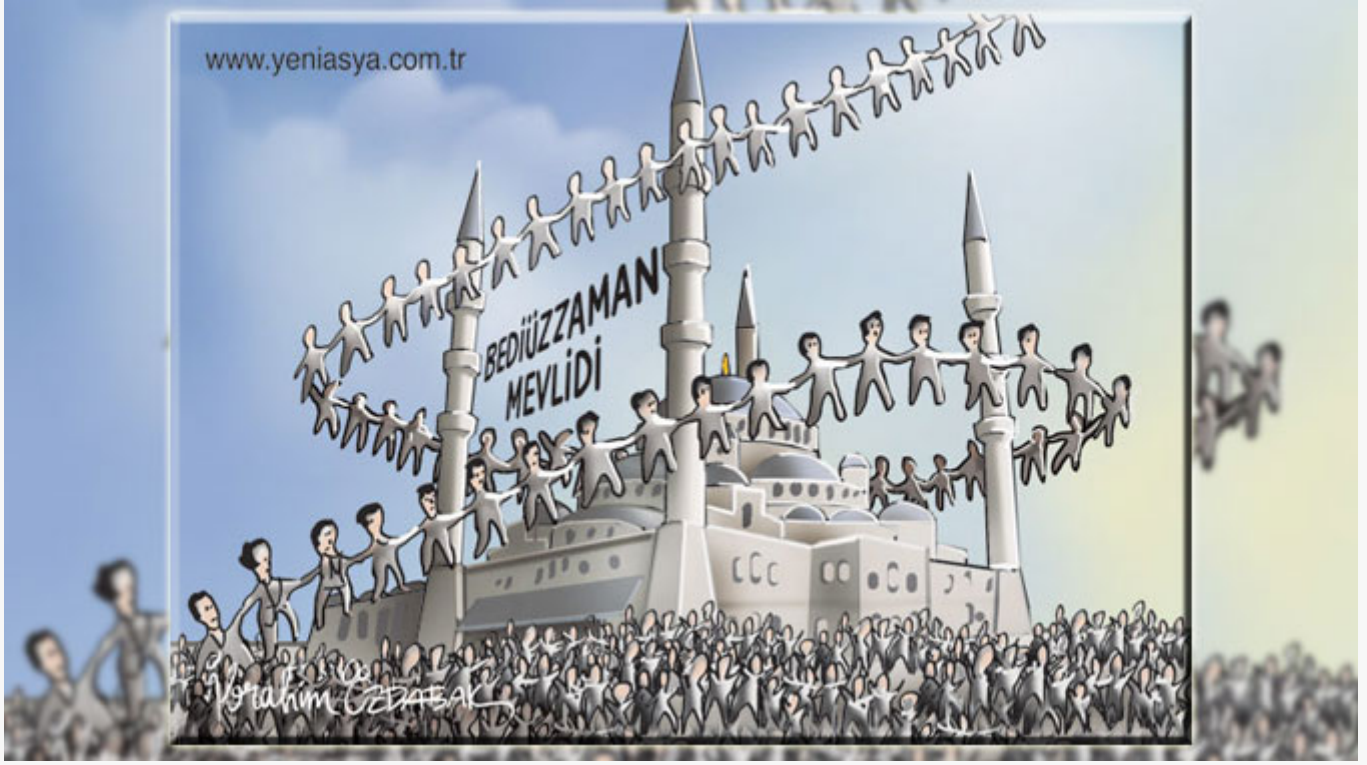

Nurcular dünyevî bir cemiyet değil ve olamazlar

Nur

cular cemiyet memiyet, hususan siyasî ve dünyevî ve menfî ve şahsî ve cemaatî menfaat için teşekkül eden cemiyet ve komite değil ve olamazlar.

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Ehemmiyetli bir taraftan ehemmiyetli ve mânidar bir sual edilmiş.

Bana sordular ki: “Sizin cemiyet olmadığınız, üç mahkeme o cihette beraat vermesiyle ve yirmi seneden beri tarassud ve nezaret eden altı vilâyetin o noktadan ilişmemeleriyle tahakkuk ettiği halde, Nurcularda öyle harika bir alâka var ki, hiçbir cemiyette, hiçbir komitede yoktur. Bu müşkülü halletmenizi isteriz” dediler.

Ben de cevaben dedim ki: Evet, Nurcular cemiyet memiyet, hususan siyasî ve dünyevî ve menfî ve şahsî ve cemaatî

menfaat için teşekkül eden cemiyet ve komite değiller ve olamazlar. Fakat, bu vatanın eski kahramanları kemâl-i sevinçle şehadet mertebesini kazanmak için ruhlarını feda eden milyonlar İslâm fedailerinin ahfadları, oğulları ve kızları o fedailik damarından irsiyet almışlar ki, bu harika alâkayı gösterip Denizli Mahkemesinde bu âciz bîçare kardeşlerine bu gelen cümleyi onlar hesabına söylettirdiler: “Milyonlar kahraman başlar feda oldukları bir hakikata başımız dahi feda olsun!” diye onlar namına söylemiş, mahkemeyi hayret ve takdirle susturmuş. Demek Nurcularda hakikî, hâlis, sırf rıza-yı İlâhî için ve müsbet ve uhrevî fedailer var ki, mason ve komünist ve ifsad ve zındıka ve ilhad ve taşnak gibi dehşetli komiteler o Nurculara çare bulamayıp hükûmeti, adliyeyi aldatarak lâstikli kanunlarla onları kırmak ve dağıtmak istiyorlar. İnşaaallah bir halt edemezler. Belki Nurun ve imanın fedailerini çoğaltmaya sebebiyet verecekler.

Said Nursî

Aziz, sıddık kardeşlerim,

Dünkü suale benzer, kırk sene evvel olmuş bir sual ve cevabı size hikâye edeceğim. O eski zamanda, Eski Said’in talebeleri üstadlarıyla şiddet-i alâkaları fedailik derecesine geldiğinden, Van, Bitlis tarafında Ermeni komitesi, Taşnak fedaileri çok faaliyette bulunmasıyla Eski Said onlara karşı duruyordu, bir derece susturuyordu. Kendi talebelerine mavzer tüfekleri bulup medresesi bir vakit asker kıışlası gibi silâhlar, kitaplarla beraber bulunduğu vakit, bir asker feriki geldi, gördü, dedi: “Bu medrese değil, kıışladır.” Bitlis hadisesi münasebetiyle evhama düştü, emretti: “Onun silâhlarını alınız.” Bizden ellerine geçen on beş mavzerimizi aldılar. Bir iki ay sonra Harb-i Umumî patladı. Ben tüfeklerimi geri aldım. Her ne ise...

Bu haller münasebetiyle benden sordular ki: “Dehşetli fedaileri bulunan Ermeni komitesi sizden korkuyorlar ki, siz Van’da Erek Dağına çıktığınız zaman fedailer sizden çekinip dağılıyorlar, başka yere gidiyorlar. Acaba sizde ne kuvvet var ki öyle oluyor?”

Ben de cevaben diyordum: “Madem fâni dünya hayatı, küçücük ve menfî milliyetin muvakkat menfaati ve selâmeti için bu harika fedakârlığı yapan Ermeni fedaileri karşımızda görünürler. Elbette hayat-ı bâkiyeye ve pek büyük İslâm milliyet-i kudsiyesinin müsbet menfaatlerine çalışan ve ‘Ecel birdir’ itikad eden talebeler, o fedailerden (HAŞİYE) geri kalmazlar. Lüzum olsa o kat’î ecelini ve zâhirî birkaç sene mevhum ömrünü milyonlar sene bir ömre ve milyarlar dindaşların selâmetine ve menfaatine tereddütsüz, müftehirâne feda ederler.”

HAŞİYE: Kardeşlerim namına âcizâne diyorum ki: Lüzum olursa, inşaallah çok ileri geçeceğiz. Bizler, dinde olduğu gibi, kahramanlıkta da ecdadımızın vârisleri olduğumuzu göstereceğiz.

Said Nursî

Şuâlar, s. 446, yeni s. 821

LÛGATÇE:

tarassud: Gözleme, göz altında tutmak.

ahfad: Torunlar.

ilhad: Dinsizlik.

ferik: Askerî kolordu kumandanı, korgeneral.

muvakkat: Geçici.